

Nr 77.

Godkänd av första kammaren den 30 april 1915.

Godkänd av andra kammaren den 30 april 1915.

*Riksdagens skrivelse till Konungen angående utarbetande av förslag
i syfte att stävja spelet på utländska lotterier.*

(Första kammarens andra tillfälliga utskotts utlåtande nr 9.)

(Andra kammarens första tillfälliga utskotts utlåtande nr 2.)

Till Konungen.

I en inom andra kammaren av herr Olofsson i Digernäs väckt motion nr 149 har hemställts, att riksdagen ville i skrivelse anhålla, det Eders Kungl. Maj:t täcktes utarbeta och till riksdagen framlägga förslag till lag i syfte att stävja spelet på de utländska lotterierna, samt förslag till upprättande av ett under statens förvaltning ställt permanent penninglotteri, vars vinst skulle avsättas till ålderdoms- och invaliditetsförsäkringen.

I en likaledes inom andra kammaren av herrar Lindhagen och Månsson väckt motion nr 179 har yrkats, att riksdagen ville hemställa, att Eders Kungl. Maj:t måtte taga i övervägande, huruvida ej i sinom tid initiativ från svensk sida lämpligen kunde tagas i syfte att framföra till internationellt övervägande och eventuell överenskommelse frågan om förbud för inrättandet av penninglotterier eller åtminstone om utfästelser av förbud mot penninglotterier inom den ena kontraherande staten att avyttra lotter till invånare i den andra kontraherande staten, när denna senare för egen del utfärdat förbud mot sådana lotteriers inrättande.

Då den nettoförlust, som årligen tillskyndas landet till följd av deltagande från svensk sida i utländska lotterier, lär uppgå till 9 à 10

miljoner kronor, måste det anses som ett obestridligt intresse för såväl den svenska staten som dess enskilda medlemmar, att ett sådant skatteförhållande till främmande länder måtte upphöra eller väsentligt begränsas. Meningarna äro emellertid delade, huruvida detta kan åstadkommas blott och bart genom att göra vår förbudslagstiftning på detta område mera fullständig och verksam eller om man skall nödgas för målets vinnande upprätta ett under statens förvaltning ställt penninglotteri. Att inrättande av ett dylikt statslotteri skulle vara något i och för sig gagneligt för vårt folk lär knappast från något håll göras gällande, varemot det ju möjligen framdeles kan finnas nödvändigt för undvikande av spelet på de utländska lotterierna.

Innan denna nödfallsutväg vidtages, bör man emellertid enligt riksdagens mening snarast möjligt, med ledning av tidigare i ämnet framställda förslag, dels år 1910 av sakkunniga för utredande av lotterifrågan och dels år 1912 av sakkunniga för revision av tryckfrihetsförordningen, vidtaga restriktiva åtgärder, åsyftande att — dock utan kränkning av brevhemligheten — hindra spridande av utländska lottsedlar inom landet.

Då det vidare låter tänka sig, att även på internationell väg avtal skulle kunna ingås, som kunde vara av stort värde för vårt land och främja syftet i herrar Lindhagens och Månssons motion, synes möjligheten att även på denna väg vinna en lösning av frågan böra undersökas.

På grund av vad sålunda anförts får riksdagen anhålla, det Eders Kungl. Maj:t täcktes utarbete och för riksdagen framlägga förslag i syfte att stävja spelet på utländska lotterier.

Stockholm den 30 april 1915.

Med undersåtlig vördnad.
